Dosarul nr. 1-1158/2025
1-25061568-12-1-05052025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

31 iulie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Ion Chirtoaca
Grefier Alina Burlacu, Diana Cristea
cu participarea:
Procurorului Diana Vatavu
Apărătorului inculpatului Augustin Procopovici
Apărătorul părții vătămate Constantin Bria
Părții vătămate Marina Moldovan
Inculpatului Dumitru Plamadeala

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Plamadeala Dumitru, născut la *****, IDNP *****, cet. al Rep. Moldova, originar din mun. Chișinău, fără loc permanent de trai, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, supusă militar, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, nu se află la evidenţa psihiatrică sau narcologică, cu antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal.

Procedura de citare legală respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 05.05.2025 – 31.07.2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședință de judecată, instanța,

a c o n s t a t a t:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Plamadeala Dumitru, la data de 05.04.2025, în jurul orei 01:00, de comun acord cu altă persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă,

având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, prin forțarea ușii, a pătruns în interiorul casei de locuit situată pe str. Hotin 3, mun. Chișinău, de unde pe ascuns au sustras o boxă cu ferestrău electric, compresor de aer, pistol de capsare (pneumatic), un instrument, „AEG" Powertools, ferestrău electric „Bosch" toate în sumă totală de 13000 lei, un televizor de model ‚Vesta LD32C320" în valoare de 1300 lei, laptop de model „„Asus" în valoare de 3000 lei, un radiou de 1000 lei, cauzând un prejudiciu material în valoare totală de 18.300 lei MDL victimei Moldovan Marina *****d.n. ***** care, la 05.04.2025 orele 01.00, l-a depistat în domiciliul său pe **Plămădeală Dumitru d.n. ******* și persoana neidentificată.

2. Acțiunile inculpatului **Plamadeala Dumitru** au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală conform art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal**,** *furtul*, adică *„sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de către două persoane, prin pătrundere în încăpere".*

Privind procedura.

3. În cadrul ședinței preliminare, procurorul și apărătorul au solicitat examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică și în limba română, motivând că inculpatul nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii imputate. Având în vedere poziția procesuală a inculpatului, precum și prevederile art. 345 și art. 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba română, cu participarea inculpatuui și a apărătorului.

Poziția inculpatului.

4. În ședința de judecată, inculpatul **Plamadeala Dumitru** nu s-a prezentat pentru a da declarații și pentru a-și susține personal poziția cu privire la acuzațiile ce i se aduc, în pofida înștiințării legale. În aceste condiții, instanța de judecată, la solicitarea acuzatorului de stat, a dispus aducerea silită a inculpatei, măsură care nu a produs rezultate. Prin încheierea din 21.01.2026 a fost dispusă anunțarea inculpatului în căutare, ca urmare a depistării inculpatului, acesta contrasemnând obligația de prezentare la instanța de judecată pentru data de 24.02.2026.

5. Inculpatul **Plamadeala Dumitru**, în ședința de judecată a declarat că a declarat că dorește să fie audiat pe marginea învinuirii imputate. Nu recunoaște vina și susține că nu a săvârșit infracțiunea ce i se impută. A declarat că, în luna aprilie 2025, se afla pe strada Costin din mun. Chișinău, împreună cu prietenul său, Serioja. Mergeau pe stradă, când a observat o poartă deschisă. A intrat în ogradă și a bătut la ușa casei, constatând că aceasta era, de asemenea, deschisă. Nu știa dacă în casă locuiește cineva. A intrat în casă chiar dacă nimeni nu i-a deschis ușa, din motiv că afară era frig, și a rămas să doarmă acolo timp de 3 zile. Precizează că, în acea perioadă, consuma alcool în altă parte, iar nu în casa respectivă. Din partea vecinilor, nu l-a văzut nimeni. Ulterior, a venit poliția, împreună cu stăpâna casei, și l-au condus, pe el și pe prietenul său, la Inspectoratul de Poliție, unde a scris explicații. A menționat că poliția a încercat să caute înregistrări video, însă vecinii nu au dorit să pună la dispoziție informația de pe camerele lor. Cu privire la bunurile indicate de partea vătămată ca fiind sustrase, inculpatul susține că acestea nu se aflau în casă. A recunoscut însă că a luat din casă un capsator (aparat pentru capsat hârtia), pe care ulterior l-a schimbat pe 50 de grame. A menționat că, în perioada respectivă, nu era angajat în câmpul muncii. În concluzie, inculpatul nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate.

6. Având în vedere că inculpatul a continuat să nu se prezinte la ședințele de judecată și ținând cont de practica instituită de Curtea Supremă de Justiție prin Decizia din 13 octombrie 2022, pronunțată în dosarul nr. 1re-80/2021, precum și de faptul că inculpatul a fost anunțat

anterior în căutare, fiindu-i aduse la cunoștință data și ora ședințelor de judecată, aceste circumstanțe indică în mod direct utilizarea cu rea-credință a drepturilor procedurale, în scopul tergiversării examinării cauzei. Prin urmare, la data de 28.05.2026 a fost emisă o încheiere privind constatarea eschivării inculpatului **Plamadeala Dumitru** și continuarea examinării cauzei în lipsa acestuia. Totodată, în conformitate cu prevederile articolelor 321, 351 alin. (2) pct. 5) și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în absența inculpatului. Decizia instanței de a examina cauza în lipsa inculpatului, circumstanță imputabilă acestuia, a fost determinată și de necesitatea respectării exigențelor prevăzute de art. 20 din Codul de procedură penală, respectiv asigurarea examinării cauzei într-un termen rezonabil.

7. *<u>În ședința de judecată a fost audiată partea vătămată și martor.</u>*

- *Partea vătămată Moldovan Mariana,* prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că, la data de 5 aprilie 2025, fiind în concediu, a revenit cu avionul, aterizând la ora 12:00, iar în jurul orei 13:00 a ajuns la domiciliul său din mun. Chișinău, str. Hotin 3. A relatat că poarta era închisă, motiv pentru care a sărit gardul pentru a ajunge la ușa de intrare. A precizat că locuința are două uși de intrare: una era încuiată, la care a încercat să descuie fără a reuși, iar cea de-a doua a constatat că era deschisă. A intrat în casă împreună cu prietenul care o adusese de la aeroport, Babin Igor. Acesta s-a îndreptat spre interiorul casei, iar ea spre bucătărie, moment în care Babin Igor i-a strigat: „Marina, ai 2 clienți". A intrat în cameră și a observat că fierăstrăul se afla pe pervaz, în prima odaie de la intrare, însă în cea de-a doua odaie a constatat lipsa geamantanului în care se afla fierăstrăul. Ulterior a observat și lipsa televizorului, iar privirea îndreptându-i-se spre locul unde se afla compresorul, a constatat lipsa acestuia. A precizat că în casă se simțea miros de fecale, motiv pentru care a ieșit afară și l-a rugat pe prietenul său să sune la poliție. A menționat că persoanele găsite în casă dormeau în pat, în locul unde anterior se afla televizorul, fiind îmbrăcate în hainele sale. A relatat că, înainte de a pleca de acasă, lăsase în odaia de la intrare un instrument multifuncțional marca AEG și un fierăstrău marca Mohito, însă la revenire nu le-a mai găsit la locul respectiv. A comunicat că, la sosirea poliției, a intrat împreună cu aceștia în casă, iar persoanele găsite în interior au fost trezite, prezentându-se cu numele și prenumele. Poliția i-a preluat pe cei doi, iar ea a completat formularul de sesizare. A precizat că, ultima dată, se aflase la domiciliu prin luna noiembrie 2024, moment în care toate bunurile erau în integritate, ușa de intrare era încuiată, iar poarta legată personal de ea. A menționat că cea de-a doua ușă, prin care a intrat la revenire, fusese deschisă forțat. A declarat că, la momentul revenirii, în casă lipseau: fierăstrăul electric, pistolul de capsare, instrumentul multifuncțional AEG, televizorul, laptopul și radioul. A precizat că, în perioada absenței sale, locuința nu dispunea de niciun sistem de supraveghere sau de protecție și nu exista nicio persoană însărcinată cu paza acesteia. A menționat că, la trezirea celor doi de către poliție, aceștia au comunicat că li s-ar fi permis să se afle în casă, prezentându-se totodată cu numele și prenumele. A precizat că, la fața locului, nu a purtat nicio discuție cu cei doi referitor la bunurile dispărute. Referitor la vecini, a precizat că dintre aceștia o cunoaște doar pe vecina Istrati Svetlana, restul fiind vecini noi, pe care nu îi cunoaște. A declarat că prejudiciul material cauzat este în sumă de 18 300 lei, reprezentând valoarea de achiziție a bunurilor sustrase, precizând că acest prejudiciu nu i-a fost restituit până în prezent. A mai menționat că are o stare de sănătate afectată, ca urmare a stresului cauzat de situația în care se află în calitate de parte vătămată, în urma căreia i s-a instalat o afecțiune cronică, și anume o afecțiune tiroidiană (gușă). A precizat că nu cunoaște cât timp s-au aflat cei

doi în locuință, însă a observat că unele bunuri erau scoase din dulapuri și pregătite pentru a fi luate, printre care și un aparat de cafea, iar în bucătărie se afla dezordine.

- *Martorul Veveriţa Tamara*, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că, de la data de 29 aprilie 2024, activează în calitate de specialist criminalist în cadrul IP Rîșcani. A declarat că, la data de 5 aprilie 2025, fiind inclusă în grupa operativă a Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Direcția de Poliție Rîșcani, și aflându-se în serviciu nocturn, a fost recepționat un apel la Serviciul 112, iar ofițerul de gardă a direcționat grupa operativă la adresa mun. Chișinău, str. Hotin nr. 3. A relatat că, la fața locului, se afla proprietara imobilului, împreună cu un domn. Proprietara a comunicat că a revenit de peste hotare și, ajungând la domiciliu, a observat că ușa de acces era forțată, iar în interiorul locuinței, pe pat, dormeau două persoane. Totodată, aceasta a declarat că îi lipsea un lănțișor din aur, precum și alte bunuri, pe care martora a precizat că nu și le mai amintește exact. A menționat că, în cadrul cercetării la fața locului, a constatat că ușa de la intrare, confecționată din lemn, era forțată. Cu privire la persoanele depistate în locuință, martora a precizat că acestea au fost identificate, însă nu cunoaște numele și prenumele lor, întrucât s-a limitat la efectuarea activităților ce țineau de atribuțiile sale de serviciu, în calitate de specialist criminalist. A precizat că una dintre persoane era de gen masculin. A declarat că persoanele respective au comunicat că, trecând pe stradă, au observat că în acea casă nu locuiește nimeni și, având în vedere perioada rece a anului, au intrat în locuință pentru a se adăposti și a locui acolo.

8. <u>Prin următoarele mijloace de probă sub formă de înscrisuri administrate în faza de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată:</u>

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului*: casa locativă situată str. Hotin 3, mun. Chișinău, fiind descris detaliat locul comiterii infracțiunii, inclusiv ușa de la intrare și anume broasca lacătului în care a fost depistat un fragment rupt de cheie (f.d. 6-7);

- *Planșa fotografică perfectată* cu implicarea specialistului criminalist - conform căreia au fost ilustrate aspectul general al căii de acces în curte și aspectul general al căii de acces în casă prin ușile de la intrare care sunt întredeschise. (f.d. 8-10);

- *Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie* conform căruia martorul Veverița Tamara l-a recunoscut pe bănuitul Plămădeală Dumitru în fotografia nr. 1 ca fiind persoana care se afla la 05.04.2025, orele 01.00 în casa locativă situată pe str. Hotin 3, mun. Chișinău. (f.d. 44-45);

9. În virtutea prevederilor art. 24 alin. (3) din Codul de procedură penală, care reglementează că „părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată a explicat părților posibilitatea de a prezenta probe". În acest context instanța menționează că atât procurorul, cât și apărătorul inculpatului în ședința de judecată nu au prezentat alte careva probe decât cele reflectate în materialele cauzei penale și rechizitoriu.

<u>Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:</u>

10. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Subsecvent instanța de judecată reține că potrivit art. 325 alin. (1) Cod procedură penală „judecarea cauzei în prima instanța judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu".

11. Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

12. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

13. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului **Plamadeala Dumitru** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

14. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

15. Astfel conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui **Plamadeala Dumitru** au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, care stabilește răspunderea penală pentru furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de către două persoane, prin pătrundere în încăpere.

16. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

17. În continuare, în conformitate cu art. 101 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

18. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

19. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

20. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul

de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

21. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară în ședință de judecată.

22. În continuare, instanța precizează că verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală, audiind reprezentantul parții vătămate şi verificând declaraţiile inculpatului **Plamadeala Dumitru** oferite în calitate de bănuit şi de învinuit, la faza urmăririi penale, în coraport cu cercetarea nemijlocită a probelor și mijloacelor de probă, expuse din prezenta sentiță, în şedinţă de judecată şi administrarea la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpat cu vinovăție, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

23. Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanța concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

24. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

25. Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

26. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

27. În acest mod, instanța constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, care în speță este format din relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

28. La fel, *obiectul material* al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri străine pentru făptuitor, iar în cadrul cauzei penale s-a confirmat proveniența bunurilor de la partea vătămată Moldovan Marina, atât prin declarațiile acesteia, redate detaliat în ședința de judecată, cât și prin coroborarea cu procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică, constatându-se lipsa din locuință a unei boxe cu ferestrău electric, a unui compresor de aer, a unui pistol de capsare (pneumatic), a unui instrument „AEG” Powertools, a unui ferestrău electric „Bosch", a unui televizor de model „Vesta LD32C320", a unui laptop de model „Asus" și a unui radio, în valoare totală de 18.300 lei.

29. Prin urmare, bunurile sustrase, deținând o valoare anumită, reprezintă lucruri susceptibile de apropiere individuală, în privința cărora partea vătămată își exercita dreptul de

proprietate și posesie, fiind bunuri mobile, care în rezultat constituie obiectul material al infracțiunii incriminate.

30. Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiune incriminată lui **Plamadeala Dumitru**, instanța de judecată subliniază că în situația incriminării faptei în temeiul art. 186 din Codul penal, aceasta se compune din descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile și d) modul ascuns.

31. Respectiv, cu referire la fapta prejudiciabilă comisă, instanța relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale, care presupune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, fapt ce se probează nemijlocit din conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05.04.2025, prin care a fost descris detaliat locul comiterii infracțiunii, respectiv casa locativă situată pe str. Hotin 3, mun. Chișinău, inclusiv ușa de la intrare, în broasca căreia a fost depistat un fragment rupt de cheie (f.d. 6-7), coroborat cu planșa fotografică perfectată cu implicarea specialistului criminalist, care a ilustrat aspectul general al căii de acces în curte și în casă, prin ușile de la intrare, aflate întredeschise (f.d. 8-10), precum și cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, prin care martora Veverița Tamara l-a recunoscut pe inculpatul Plamadeala Dumitru ca fiind persoana depistată la 05.04.2025, ora 01:00, în interiorul locuinței menționate (f.d. 44-45).

32. Faptul deposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probă administrate la urmărirea penală, iar în detaliu se confirmă prin declarațiile părții vătămate Moldovan Marina, care a relatat că, la revenirea sa la domiciliu, ușa de acces era forțată, iar bunurile enumerate supra lipseau din locuință, unele dintre ele fiind identificate ca fiind scoase din dulapuri și pregătite pentru a fi luate, precum și prin declarațiile martorei Veverița Tamara, care a confirmat că, la fața locului, ușa de la intrare, confecționată din lemn, era forțată, iar în interiorul locuinței au fost depistate două persoane, dintre care una a fost identificată drept inculpatul **Plamadeala Dumitru**.

33. Cu privire la urmările prejudiciabile, instanța reține legătura indisolubilă dintre acestea și obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă relațiilor sociale cu privire la posesia bunurilor și se arată implicit esența caracterului patrimonial al sustragerii. Pe cale de consecință, obiectul juridic, alături de obiectul material, condiționează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât proporția reducerii masei patrimoniale a părții vătămate este direct proporțională cu creșterea masei patrimoniale a făptuitorului.

34. În acest context, se indică exact categoria, tipul și valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepția valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie niște „beneficii prezumate” pentru victimă, ci se aflau în posesia reală a acesteia la momentul săvârșirii infracțiunii, ceea ce indică direct spre cauzarea unui „prejudiciu patrimonial efectiv” părții vătămate Moldovan Marina, în sumă de 18.300 lei, indiferent de restituirea ulterioară a prejudiciului sub aspect civil.

35. De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta și luarea ilegală și gratuită. Cu alte cuvinte, instanța reține că anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpatului a creat un gol în sfera patrimonială a părții vătămate, ceea ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate.

36. Stabilirea modului ascuns în cazurile incriminării componenței prevăzute la art. 186 din Codul penal, în opinia instanței, a întrunit ambele criterii, atât subiectiv, cât și obiectiv, în

spețа dedusă judecării, și s-a realizat, în opinia instanței, pe neobservate pentru alte persoane, or în acest context, în timpul săvârșirii infracțiunii, inculpatul nu se afla în nemijlocita apropiere de victimă, iar având certitudinea că nu este observat și că victima se afla peste hotare, locuința fiind lipsită de orice sistem de supraveghere sau protecție, a acționat într-un mod imperceptibil pentru aceasta, astfel încât a rămas neremarcat, ceea ce se confirmă prin ansamblul de probe administrate, în special cele relatate de partea vătămată Moldovan Marina, precum și în urma examinării probelor anexate la materialele cauzei.

37. Referitor la agravanta *„săvârșită de către două persoane”,* prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, instanța reține că, în sensul acestei norme, noțiunea „de două sau mai multe persoane” presupune pluralitatea de făptuitori, iar acești făptuitori, corespunzător art. 42 alin. (1) din Codul penal, pot avea calitatea de organizator, instigator sau complice, or, conform art. 41 din același cod, se consideră participație cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate.

38. Mai mult, instanța constată că la materialele cauzei se atestă ordonanța procurorului de disjungere din 29.04.2025 (f.d. 75) a urmăririi penale în privința persoanei neidentificate care a participat, alături de inculpatul **Plamadeala Dumitru**, la pătrunderea în locuința situată pe str. Hotin 3, mun. Chișinău, și la sustragerea bunurilor părții vătămate Moldovan Marina. În aceste condiții, instanța reține că, deși activitatea de urmărire penală față de această a doua persoană a fost disjunsă și continuă separat, acest fapt nu înlătură reținerea agravantei „săvârșită de către două persoane" în privința inculpatului **Plamadeala Dumitru**, întrucât prezența pluralității de făptuitori la momentul comiterii faptei este confirmată prin ansamblul probelor administrate declarațiile martorei Veverița Tamara, care a relatat că la fața locului, în interiorul locuinței, au fost depistate două persoane, dintre care una a fost identificată ca fiind inculpatul, precum și declarațiile părții vătămate Moldovan Marina, care a confirmat că persoanele găsite în casă erau două la număr. Astfel, disjungerea urmăririi penale în privința celei de-a doua persoane, neidentificate, constituie doar o măsură de ordin procesual, menită să nu tergiverseze judecarea cauzei față de inculpatul identificat, fără însă a înlătura sub aspect material existența pluralității de făptuitori, element obligatoriu și suficient pentru reținerea agravantei prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

39. Instanța reține totodată că înseși declarațiile inculpatului **Plamadeala Dumitru**, redate la pct. 5 din prezenta sentință, confirmă implicit prezența unei alte persoane alături de el la momentul faptei, acesta recunoscând că se afla, în luna aprilie 2025, împreună cu prietenul său Serioja, cu care a și pătruns și rămas în locuința situată pe str. Hotin 3, mun. Chișinău. Instanța apreciază critic varianta expusă de inculpat, potrivit căreia acesta ar fi pătruns în locuință doar pentru a se adăposti de frig, iar bunurile indicate de partea vătămată nu s-ar fi aflat în casă, considerând că aceasta reprezintă o modalitate de a se sustrage de la răspunderea penală și de a diminua gravitatea propriei implicări în activitatea infracțională, declarații care sunt contrazise categoric de ansamblul probelor administrate precum declarațiile părții vătămate Moldovan Marina, declarațiile martorei Vevrița Tamara, procesul-verbal de cercetare la fața locului, planșa fotografică și procesul-verbal de recunoaștere după fotografie, probe care, coroborate între ele, confirmă cu certitudine atât pătrunderea prin forțarea ușii, cât și sustragerea bunurilor enumerate supra, precum și participarea a două persoane la comiterea faptei.

40. De asemenea, instanța reține ca întemeiată și încadrarea juridică a faptei prin prisma normei agravante *„pătrundere în încăpere”*, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, or pătrunderea a avut loc într-un spațiu închis, neaccesibil unei alte persoane decât proprietarului sau fără permisiunea directă a acestuia, adică, la momentul comiterii infracțiunii,

reprezenta un spațiu închis și nesusceptibil de intrare pentru terți, ce denotă în speță un spațiu privat la pătrunderea în care făptuitorul a manifestat bună-știință că intră pe un teritoriu străin, protejat de art. 8 din Convenție, or, conform art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală, prin domiciliu se înțelege orice locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun), precum și orice teren privat, automobil, navă maritimă și fluvială privată, birou.

41. La caz, instanța reține că locuința situată pe str. Hotin 3, mun. Chișinău, aparținând părții vătămate Moldovan Marina, constituia un asemenea spațiu privat, protejat, în interiorul căruia inculpatul a pătruns prin forțarea ușii de acces, fapt confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, care a constatat existența unui fragment rupt de cheie în broasca lacătului, precum și prin declarațiile părții vătămate, care a precizat că ușa prin care s-a pătruns fusese deschisă forțat, fiind încuiată la momentul plecării sale de acasă, în luna noiembrie 2024.

42. În concluzie, instanța statuează că infracțiunea de furt face parte din rândul infracțiunilor materiale și se consideră consumată din momentul luării bunurilor din posesia victimei, cu dispunerea ulterioară de acestea după propria dorință a făptuitorului, ceea ce întregește latura obiectivă a infracțiunii incriminate lui **Plamadeala Dumitru**.

43. Cu referire la *latura subiectivă*, se remarcă că infracțiunea de furt este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat din materialitatea faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

44. Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul **Plamadeala Dumitru**.

45. Subsecvent, prezența intenției directe a fost determinată și de alte acțiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absența aspectelor volitive și intelective ale acestui semn, or, în cazul infracțiunii de furt, inculpatul, împreună cu o altă persoană, s-a folosit de momentul neremarcării sale de către alte persoane, forțând ușa locuinței și sustrăgând ulterior bunurile aparținând părții vătămate, prin ce a demonstrat evident scopul de cupiditate, fapt confirmat în ansamblu prin mijloacele de probă administrate.

46. Concomitent, instanța nu a constatat semne care ar infirma prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, or din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului de a beneficia de bunurile sustrase sau de a le trece în posesia altor persoane, neavând intenția folosirii temporare a lor, fapt confirmat și prin recunoașterea proprie a inculpatului că a luat din casă un capsator, pe care ulterior l-a valorificat.

47. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că aceasta este reprezentată de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, iar **Plamadeala Dumitru** întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, or acesta, conform actelor de identitate anexate la materialele cauzei, este născut la ***** și a comis infracțiunea incriminată în perioada majoratului. Concomitent, **Plamadeala Dumitru** nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog.

48. În drept, instanța indică că fapta inculpatului, privind sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită împreună cu o altă persoană, prin pătrundere în încăpere, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal.

49. *Drept urmare* instanța de judecată consideră că **Plamadeala Dumitru** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice în cadrul cercetării judecătorești, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Plamadeala Dumitru**, a săvârșit faptele pentru care a fost acuzat şi le-a comis cu vinovăție sub forma intenţiei directe.

50. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunilor în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui **Plamadeala Dumitru** la răspundere penală, conform componențelor de infracţiune incriminate.

<u>Cu privire la pedeapsă.</u>

51. De către acuzatorul de stat Vatavu Diana, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului **Plamadeala Dumitru** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an în penitenciar de tip semiînchis. De aplicat prevederile art.84 alin.(4), 87 alin.(1) din Codul penal la pedeapsa stabilită de a îi adăuga total pedeapsa stabilită prin sentința din 08.05.2025, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 30 zile închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

52. Apărătorul Procopovici Augustin, care acționează în interesele inculpatului **Plamadeala Dumitru**, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare.

53. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

54. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

55. În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

56. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor uşoare comise cu intenţie.

57. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Plamadeala Dumitru** face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

58. În ceea ce privește circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal, partea acuzării a invocat, în raport cu inculpatul, recunoașterea faptei, astfel cum rezultă din rechizitoriu. Cu toate acestea, pe parcursul examinării cauzei, această circumstanță atenuantă a devenit lipsită de relevanță, întrucât cauza a fost soluționată potrivit procedurii simplificate. A admite contrariul ar echivala cu acordarea unei duble valorificări aceleiași împrejurări de fapt.

59. În consecință, instanța de judecată este ținută de obligația de a evita dubla valorificare a aceleiași circumstanțe. Recunoașterea faptei a produs deja efecte juridice prin reducerea limitelor de pedeapsă, iar valorificarea suplimentară a acesteia ca circumstanță atenuantă, în vederea unei noi reduceri a pedepsei, ar fi contrară principiilor care guvernează individualizarea pedepsei penale. La fel, pe parcursul examinării cauzei, s-a constatat ca circumstanță atenuantă, recuperarea prejudiciului cauzat.

60. Totodată, instanța de judecată reține că **Plamadeala Dumitru** a comis infracțiunea în prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal – *„săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară”,* invocată de partea acuzării și constatată pe parcursul cercetării judecătorești.

61. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Plamadeala Dumitru** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

62. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal stabilește la data comiterii infracțiunii, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

63. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecția proprietății sale și libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziții.

64. Instanța subliniază că inculpatul în cadrul judecării cauzei, acesta a manifestat o atitudine neconştiincioasă şi de ridiculizare a autorităţii instanţei, refuzând să se prezinte la şedinţele de judecată, motiv pentru care a fost dispusă aducerea silită și anunțarea sa în căutare, totodată fiind suportate cheltuieli de administrare a cauzei suplimentare, iar toate aceste circumstanţe, în opinia instanţei prevăd exclusiv scopul de a tergiversa neîntemeiat desfăşurarea procesului penal, motiv care impune instanţa să aprecieze că în privinţa inculpatului – aplicarea unei pedepse non-privative de libertate nu-şi va face efectul propus şi în mod vădit va fi periclitat modul de executare a sentinţei, în cazul unei alte pedepse fără privarea de libertate. La caz fiind incert cum inculpatul ar putea să execute o sancţiune neprivativă de libertate (în contextul în care ultimul s-a eschivat inițial de a se prezenta în fața instanței de judecată) şi cum aceasta ar fi implementată de Biroul de probaţiune, or în cazul pedepsei sub formă de amendă cum ar fi achitată având în vedere că aceasta nu are un loc de muncă și nici loc permanent de trai.

65. Instanța reține că, deși infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal este calificată de lege ca infracțiune ușoară și prevede pedepse alternative, individualizarea pedepsei nu poate fi realizată în mod abstract, exclusiv prin raportare la gravitatea faptei, ci trebuie să țină seama în mod determinant de **persoana inculpatului și de conduita sa procesuală**, în conformitate cu dispozițiile art. 7, art. 75 și art. 61 Cod penal.

66. În speță, comportamentul inculpatului pe parcursul judecării cauzei se caracterizează printr-o **atitudine constantă de eschivare de la procedurile judiciare**, refuzul nejustificat de a se prezenta în fața instanței de judecată, ceea ce a impus dispunerea măsurii aducerii silite și anunțarea acestuia în căutare. O asemenea conduită denotă **lipsa oricărei disponibilități de conformare voluntară la autoritatea statului și la obligațiile ce decurg dintr-o hotărâre**

judecătorească, afectând grav eficiența oricărei sancțiuni care presupune cooperarea condamnatului.

67. Instanța constată că aplicarea pedepsei amenzii nu ar fi aptă să realizeze scopul pedepsei penale, întrucât inculpatul nu dispune de venituri legale și nu are un loc de muncă stabil, aspect ce face incertă achitarea acesteia și transformă sancțiunea într-una pur formală, lipsită de efect coercitiv real.

68. De asemenea, pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității presupune, prin natura sa, prezentarea benevolă a condamnatului, respectarea unui program de lucru și cooperarea cu organul de probațiune. În contextul în care inculpatul s-a eschivat în mod deliberat de la prezentarea în fața instanței, instanța apreciază că **executarea unei asemenea pedepse este practic imposibilă**, iar implementarea acesteia de către Biroul de probațiune ar fi serios periclitată.

69. Totodată, instanța reține că nici aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării nu se justifică, întrucât aceasta presupune respectarea obligațiilor stabilite de instanță și o conduită corespunzătoare pe durata termenului de probă, condiții incompatibile cu atitudinea procesuală manifestată de inculpat, care denotă desconsiderarea autorității judecătorești.

70. Prin urmare, instanța concluzionează că **pedepsele neprivative de libertate nu pot fi executate în mod efectiv în prezenta cauză**, fiind de natură să pericliteze realizarea scopului pedepsei penale, respectiv corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În aceste condiții, singura sancțiune aptă să producă un efect real, concret și imediat asupra inculpatului și să asigure respectarea ordinii de drept este **pedeapsa închisorii cu executare**, stabilită într-un cuantum proporțional cu gravitatea faptei și cu persoana inculpatului.

71. În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii pe un termen de 1 (un) an.

72. Totodată, instanța de judecată atestă că la materialele cauzei a fost anexată de către acuzatorul de stat o sentință emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în dosarul nr. 1-3/2023 din 08.05.2025, prin care **Plamadeala Dumitru** a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 120 ore, însă, nu există nicio mențiune privind rămânerea definitivă a acesteia, motiv pentru care instanța de judecată se află în imposibilitate de a aplica prevederile art. 84 din Codul penal.

73. În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (2) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

74. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

75. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

76. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului **Plamadeala Dumitru** nu este aplicată măsura preventivă.

77. În drept, instanța menționează că în temeiul art. 329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților şi ascultând opiniile

acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

78. Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanță a executării sentinței*.

79. În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

80. Reieșind din conținutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deținerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sânt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

81. În aceste circumstanțe, instanţa **consideră la moment** imposibilă aplicarea faţă de inculpatul **Plamadeala Dumitru** a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să se eschiveze de la executarea pedepsei penale, având în vedere stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis pe un termen de 1 an aplicată prin prezenta sentință.

82. Instanța de judecată reține că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul inculpatului la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 al Convenției, iar privarea de libertate a ultimilor este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmărește un scop legal, deoarece are ca scop executarea pedepsei, împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept şi să comită alte infracţiuni, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

83. Relevant, în acest sens este Hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova* unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea *Wemhoff împotriva Germaniei,* § 9; *Labita împotriva Italiei [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov împotriva Federaţiei Ruse*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz împotriva Turciei*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

84. În aceste circumstanțe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de aplicare a măsurii de constrângere sub formă de arest preventiv faţă de

inculpatul **Plamadeala Dumitru**, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al lor pentru executarea sentinței emise.

85. Subsecvent având în vedere prevederile art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală și circumstanțele prezentei cauze precum și necesitatea asigurării executării pedepsei stabilite inculpatului **Plamadeala Dumitru**, instanța de judecată consideră necesar de a aplica acestuia măsura preventivă arestarea preventivă, care urmează a fi aplicată din momentul reținerii inculpatului până la devenirea definitivă a sentinței, cu anunțarea în căutare a acesteia, dacă va părăsi locul de domiciliu și locul său de aflare nu va fi cunoscut, potrivit prevederilor art. 196 alin. (4) Cod de executare.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

86. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. Potrivit materialelor cauzei penale și a rechizitoriului cât și în cadrul dezbaterilor judiciare a procurorului nu se atestă prezența unor corpuri delicte sau mijloace de probă.

Cu privire la latura civilă.

87. Instanța notează faptul că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 11) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

88. Părții vătămate Moldovan Mariana i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 18 300 lei.

89. În cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit vinovăția inculpatului în fapta incriminată, s-a constatat, că anume ea a comis această faptă. În cauza sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, întrucât inculpatul a săvârșit cu vinovăție o faptă ilicită ce a cauzat un prejudiciu, iar între fapta ilicită şi prejudiciu există raport de cauzalitate.

90. Astfel, cu referire la pretențiile pecuniare a părții vătămate, instanța de judecată va dispune încasarea sumei care face obiectul acestei infracțiuni și care este fixată în rechizitoriu.

91. Respectiv, instanța consideră necesar încasarea din contul inculpatului **Plamadeala Dumitru** cu titlu de compensare a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în beneficiului părții vătămate Moldovan Mariana a mijloacelor bănești în sumă de 18 300 lei.

92. Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile art. 72 din Codul penal şi art. 162, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Plamadeala Dumitru,** născut la *****, IDNP *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, și se condamnă în temeiul normei indicate la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică în privința inculpatului **Plamadeala Dumitru** măsura preventivă – arestarea preventivă, cu menținerea acesteia până când sentința va deveni definitive, dar nu mai mult decât pedeapsa aplicată prin prezenta sentință.

Dispoziția cu privire la aplicarea măsurii preventive se execută imediat.

Termenul executării pedepsei în privința inculpatului **Plamadeala Dumitru** de calculat din momentul reținerii acesteia în baza dispoziției de aplicare a arestării preventive, cu anunțarea în

căutare a acesteia dacă va părăsi locul de domiciliu și locul său de aflare nu va fi cunoscut, în conformitate cu prevederile art. 196 alin. (4) din Codul de executare.

Se încasează din contul lui **Plamadeala Dumitru,** a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul părții vătămate Moldovan Mariana, a.n. *****, IDNP *****, suma de 18 300 (optsprezece mii trei sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*.

Președintele ședinței,
Judecător **Ion Chirtoaca**